

Prekočnina listu: =
Celo leto . . . K 10—
Pol leta . . . " 5—
Četrt leta . . . " 2-50
Mesečno . . . " 1—
Zunaj Avstrije: =
Celo leto . . . K 15—
Posamezne številke
" 10 vinarjev. "

STRAZA

Iskrcati ali oznanila
se računajo po 12 vinarjev
od 6redne petitvrste: pri
večkratnih oznanilih velik
... popust. ...
„Straza“ izhaja v pon-
edeljek in petek popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravišstvo: Maribor
Boroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Položaj na severu in jugu nespremenjen.

V Karpatih ni bilo bojov. — V zahodni Galiciji Rusi brez uspeha napadali. — Ruski poizkus, prekoračiti Nido, se ponesrečil. — Na severnem Rusko-Poljskem položaj nespremenjen. — Pri Trebinju ob črnogorski meji kratek artilerijski boj. — Rusi poročajo o velikih zmagah proti Turkom.

Cast, komur čast.

Iz vseh vojskujočih se držav prihajajo glasovi, da armade občutijo pomanjkanje častnikov. Posebno Anglija in Rusija trpita izvanredno hudo na tem nedostatku. Anglija ne ve, odkod bi vzela častnike za izobrazbo svojih rezervnih čet, Rusija si pomaga s tem, da imenuje podčastnike za častnike, kar ne povzroča v Rusiji nobenih pomislekov, ker se tudi že v mirovnem času del častništva na ta način sestavlja.

Pri nas v Avstriji se, hvala Bogu, ne moremo pritoževati čez pomanjkanje častništva. Vse verzeli, ki nastanejo med aktivnimi častniki s smrtjo, ranjenjem, boleznijo ali službeno uporabo izven bojišča, izpolnijo takoj naši mnogoštevilni rezervni častniki. In izpolnijo jih izborni! Z nenavadnim notranjim zadovoljstvom je pozdravila vsa Avstrija cesarjevo povelje, v katerem tudi cesar imenuje zadržanje neaktivnih častnikov, kakor ga imenuje vse prebivalstvo, izborni. Povelje se glasi: „Vsled izbornega zadržanja neaktivnih častnikov v sedanjosti vojski odredim, da se odlikujejo tisti neaktivni častniki, vojaški, mornariški in domobranski vojaški duhovniki in uradniki, ki so bili dne 2. decembra 1. 1908 že imenovani za častnike (uradnike) in se sedaj nahajajo v vojaški službi, z vojaškim jubilejnim križcem.“

Kakor nas veseli vsaka beseda iz ust našega cesarja in njegovih vojaških dostojanstvenikov, s katero proslavljajo junaštvo in hrabrost našega moštva, tako nas veseli tudi pohvala, katera je izrečena na tako slovesen način našemu rezervnemu častništvu. Da je aktiven častnik hraber, junaški, izboren v svojem zadržanju, to je njegov poklic, za to je vzgojen, in od države vzdržan. Da pa je neaktiven častnik izboren, to pa ni samo njegova domoljubna dolžnost, ampak ob enem tudi izraz moralnih in družabnih vrlin, ki krasijo vse sloje posameznih avstrijskih narodov. Z visoko pohvalo, ki so jo dobili rezervni častniki od presvetlega cesarja, so počaščeni ob enem tudi vsi stanovi vsakega avstrijskega naroda, katerim je s tem izrečeno od najvišje strani, da so jim domoljubne dolžnosti svete, da vidijo v njih svojih ideal.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, 11. januarja.

Na severnem Rusko-Poljskem, kjer ima Hindenburg zbrano veliko število vojaštva, se Nemci nadčloveško trudijo, da bi prišli naprej in do Varšave. Zdi se, kakor da bi hoteli tukaj izzvati odločilen boj, čeprav še ne v najbližjem času.

Na južnem Rusko-Poljskem so dobili Rusi očitno ojačenja in se pripravljajo za napadalno prodiranje. Tudi streliva jim ne zmanjkuje več. Prvi poizkus, prekoračiti reko Nido, se je Rusom ponesrečil.

Tudi v zahodni Galiciji vse kaže na to, da bodo Rusi začeli s krepkim napadanjem. Na vsak način hočejo razbremeniti one svoje čete, ki stoje pri Varšavi v tako slabem položaju.

V Karpatih je trenutno mir, vendar bodo Rusi brezdvomno zopet začeli krepkeje napadati, da bodo podpirali svoje prodiranje v zahodni Galiciji.

V Beskidih Rusi poraženi.

Dunaj, 8. januarja.

Avstrijski generalni štab uradno poroča: Splošen položaj je nespremenjen; daljših bojov ni.

V Izhodnih Beskidih so naše čete odbile napad močnih ruskih čet na izhodni strani mesteca Czeremka. Naš protinapad je vrzel ruske čete daleč nazaj. Pri tem smo ujeli 400 Rusov in uplenili 3 strojne puške. (Beskidi so del Karpatov v izhodnem delu Ogrske. Komitat Zemplén je na primer v Beskidih.)

Ruske strojne puške na cerkvenem zvoniku.

Dunaj, 9. januarja.

V zahodni Galiciji, kjer si sovražnika stojita v najbližji oddaljenosti drug proti drugemu, je bil večeraj sovražni ponočni napad pri Zakliczynu odbit. Severno od reke Visle se boj naše in ruske artilerije nadaljuje.

Naši so večeraj neko cerkev na Rusko-Poljskem razstrelili, ker so imeli Rusi na cerkvenem stolpu razpostavljene strojne puške.

V južni Bukovini in v Karpatih se vršijo manjše praske.

Bitka pri Varšavi.

Kodanj, 8. januarja.

Vojaški sotrudi kodaškega lista „Nya Dagligt“ piše o bitki pri Varšavi sledeče: ez ruskega vojaškega poročila je posneti, da Nemci glede težke artilerije in bomb nadkriljujejo Ruse. Ni tedaj prav nobenega povišja dvomiti o napredovanju Hindenburgovih napadov. Tudi oblasti v Varšavi in tamošnje prebivalstvo je istega mnenja. Le samo angleški vojni poročevalci v Petrogradu so glede vojnega položaja mnenja, da se gre le za bitke zadnjih straž, ki imajo namen, da krijejo umikanje ruske armade.

Angleški poročevalci, ki se nahajajo v Varšavi sami, so pa boljše poučeni. V ruski armadi, tako pišejo, vlada veliko pomanjkanje častnikov in izurjenega moštva. Po številu še vedno nadkriljujejo avstrijsko-nemško armado. Da odpomorejo pomanjkanju častnikov, kar je že tudi ruski car priznal, so imenovali, kakor se poroča iz bolgarskih virov, 11.000 ruskih dijakov, ki so jih le za silo izvežbali v vojaških vedah, za praporščake.

Obroč pred Varšavo.

Stockholm, 8. januarja.

Listu „Stockholmer Tagblatt“ se poroča z bojišča na Poljskem: Obroč nemške armade je že sklenjen blizu Varšave, tako da morajo presenečeni Rusi radi naglega nemškega prodiranja z največjo naglico k svoji armadi pri Varšavi pritegniti novih ojačenj, ako hočejo preprečiti padec Varšave. Ojačitev ruske bojne sile pri Varšavi pa je tem težavnejša, ker so Rusi zadnji čas poslali močne oddelke na pomoč svojim četam v Karpatih. Ob enem pa je morala Rusija poslati dokaj svojih evropskih čet na kavkaško bojišče, kjer so ruske postojanke vsled turškega prodiranja v nemali nevarnosti.

Važnost nemškega prodiranja proti Varšavi.

Kodanj, 8. januarja.

Po poročilih iz Petrograda so Nemci južno od železniške proge, ki se nahaja med krajema Bolimov in Mindniewice, izdatno prodrli proti Varšavi. Napadalno prodiranje Nemcev na tej črti je najkrepkejše. Ne samo po dnevu, ampak tudi po noči se vrše boji.

Listu „Times“ se poroča iz Varšave, da ruski vojaški krogi vsled tega pripisujejo nemškemu prodiranju proti Varšavi tako veliko važnost, ker so mnenja, da je usoda Varšave v neposredni zvezi z usodo Krakova. Ako bi se ne moglo prisiliti Nemcev u-

staviti prodiranje proti Varšavi, bi to na duševno razpoloženje avstrijske armade zelo uplivalo in potem bi ne bilo misliti na zavzetje Krakova.

Pred važnimi dogodki na Rusko-Poljskem.

London, 8. januarja

O bojih na Poljskem poroča iz Varšave londonški list „Daily Telegraph“ sledeče:

Položaj ob rekah Bzura in Rawka ni prav nič pojasnjen. Bilo bi prezgodaj, če bi se že sedaj hotelo računati z umikanjem nemških armad. Nasprotno, v tukajšnjih vojaških krogih so mnenja, da utegnejo v najkrajšem času napraviti nemške čete silen sunek na rusko obrambno črto. Glede točke, kjer bi se imelo vršiti novo nemško napadalno prodiranje, še dosega ni nič znanega. To strokovnjaško mnenje utrjuje dejstvo, da so zbrali Nemci zadaj za bojno črto velikansko množino artilerije. Ne gre se namreč za lahko artilerijo, marveč za topove najtežjega kalibra. In trdi se celo, da so spravili Nemci proti reki Rawki večje število 42 cm topov. Boje v smeri proti Sochačevu se splošno smatra kot navidezne, ki imajo namen, prikriti napadalno prodiranje Nemcev na kakem drugem delu bojne črte.

Rusi so svoj Božič mirno obhajali.

Iz avstrijskega časnikarskega stana se z dne 7. januarja poroča: Rusi so večeraj svoj božični večer lahko v miru obhajali, med tem, ko so naše čete na sveto noč bile v srditih bojih z Rusi. Gosta megla je namreč večeraj preprečila napadanje ruskih postojank po avstrijskih četah. Posamezni strelji, ki so se oddajali v svrhu signalov in znamenj za alarm, so edini motili rusko božično veselje.

Ročne granate — najgroznejše orožje.

Geneva, 8. januarja.

List „Nowoje Wremja“ piše o bojih ob reki Bzuri sledeče: Borba ob reki Bzuri prekaša glede silovitosti še celo boje v Flandriji. Nasprotnika se bori za vsako peč zemlje. Ponekod loči sprednje ruske strelske järke od nemških le komaj kakih 30 metrov široka reka. Najvažnejše orožje v tej grozni borbi so ročne granate.

Uradno nemško poročilo z izhodnega bojišča.

Berolin, 8. januarja.

Iz velikega vojnega stana se poroča: Na izhodu je vladalo neugodno vreme. Na izhodno-pruski meji in v Severni Poljski ni bilo nobene spremembe. Izhodno od reke Rawke so napadi Nemcev napredovali. Ujetih je bilo 1600 Rusov in zaplenjenih 5 strojnih pušk. Na izhodnem bregu reke Pilice so se vršili le artilerijski boji.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Maribor, 11. januarja.

Na južnem bojišču se še vedno vršijo priprave. Le v Hercegovini ob črnogorski meji se spopadajo naše in črnogorske čete.

Brezuspešen črnogorski napad.

Dunaj, 8. januarja.

Avstrijski generalni štab uradno poroča:

Na južnem bojišču se je sovražniku ponočni napad na naše prednje straže pri Antovcu popolnoma ponesrečil. (Antovac je malo hercegovinsko mesto, južnoizhodno od Mostarja ob črnogorski meji.)

Ruska ladja se na Donavi potopila.

Budimpešta, 8. januarja.

List „Pesti Naplo“ poroča: Ruski parnik, ki je vozil po Donavi vojne potrebščine za Srbijo, se je potopil. Dele razbite ladje je prebivalstvo ob Donavi potegnilo na breg.

Nemško-francosko bojišče.

Maribor, 11. januarja.

Na belgijsko-francoskem bojišču se je zopet pričelo precej živahno gibanje. V Gornji Alzaciji se vrše neprestani boji. Nemcem se je dne 8. januarja posrečilo zavzeti važno postojanko Steinbach. Francozi so morali zapustiti spodnje Vogeze. V središču bojne črte v Argonnih se vrše istotako neprestani boji. Nemci so dosegli tudi tukaj nekoliko uspehov. Boji v Flandriji so se zopet pričeli z novo srditostjo. Na celi bojni črti od morske obali do švicarske meje pa vladajo tako slabe vremenske razmere, da tačas ni mogoče na večja podjetja, kajti ranjenci pravijo, da stoji vođa v strelskih jarkih, v katere sta zakopani obe armadi, do 30 cm na visoko, tako da mora vojaštvo po cele dni stati do kolen v vodi. Pri Chalonsu, na sredini bojne črte, zbirajo Francozi veliko množino vojaštva z očitnim namenom, pritisniti na nemško središče med Reimsom in Verdunom s tako silo, da bi se moralo umakniti na desni breg reke Aisne, kar bi zvezo med nemškim središčem in desnim krilom zelo ogroževalo. Po francoskih navedbah šteje francoska rezervna armada 500.000 mož, s katerimi namerava Joffre udariti na ono točko nemške bojne črte, ki se mu bo zdela, da je najslabeje zavarovana, kar bi po njegovem mnenju odločilno in hitro spremenilo ves položaj. Sedež francoskega vojnega ministrstva se je zopet premestil iz Bordoja nazaj v Pariz.

Uradno nemško poročilo.

Berolin, 8. januarja.

Iz velikega vojnega stana se poroča: **Trajno** deževje spreminja ozemlje v Flandriji vedno bolj v močvirje, tako da so vojna podjetja zelo ovirana. Izhodno od Reimsa so danes po noči poskusili Francozi iztrgati Nemcem prednji strelski jarek. V protinapadu, katerega so nemške čete takoj napravile, so bili Francozi vrženi nazaj v svoje postojanke in so izgubili 50 ujetnikov. V sredini in v izhodnem delu gorovja Argonnen so nemške čete zopet napredovale. Ponočni francoski napad na nemške postojanke pri kraju Buchenkopf, južno od mesta Diedolshausen (v Vogezi) je bil odbit. Ponovne francoske napade na višino zahodno od Sennheima je nemška artilerija odbila. Nemci so ujeli 2 častnika in 100 mož. Za kraj Ober-Burnhaupt, južno od Sennheima, se še bijejo ta čas boji.

Uspešni prodiralni poskus.

Amsterdam, 8. januarja.

O francoskih poskusih, prodreti v Gornji Alzaciji, piše list „Allgemeines Amsterdamer Handelsblatt“ sledeče: Glavna točka, kjer bi mogli Francozi z uspehom prodreti, ni pri Mühlhausenu, ampak v severni Franciji, skozi Luksemburško. Tam se nahaja točka, kjer more pasti odločitev, če prodrejo Nemci ali Francozi; zakaj obkoljevalno gibanje ob morski obali ali v Gornji Alzaciji ne more biti nikoli tako odločilnega pomena, da bi bila ogrožena združitev, ali pa umikanje nemške armade.

Francija odklanja japonsko pomoč.

Pariz, 8. januarja.

Pariški list „Journal des Débats“ se protivi zelo ostro zoper misel na japonsko pomoč ter izjavlja, da je nepotrebna, ker morejo premagati zavezniki svoje sovražnike brez japonske pomoči. Javno je, da bi se moralo drago plačati posredovanje Japonske. Najetje plačanih vojakov in plačane pomoči je imelo še vselej grozna razočaranja za posledico. Misel, da bi se morala japonska pomoč kupiti z odstopom Indo-Kitajskega, se mora kratkoma odkloniti. V slučaju, če bi bile take žrtve potrebne, ni Francija, za to tukaj, da bi jih morala doprinesati. Francija je doprinesla dosti žrtv in jih mora še dosti doprinesati, ne da bi morala žrtvovati celo prekmorsko državo. Vsi Francozi morajo to razumeti in se po tem ravnati. — Slično piše tudi list „Eclair“, ki povdarja, da se še mora računati s čustvi severoameriških Združenih držav in angleških prekmorskih naselbin, ki do sedaj niso priznale enakopravnosti žoltga ljudskega plemena z belokožci. V slučaju, če bi poslala Japonska svoje vojaštvo na evropska bojišča, bi se ne moglo zabraniti naseljevanje rumenočrncev v Kanadi, v Avstraliji in v Angleški Kolumbiji.

Dosedanje izgube Francozov.

Berolin, 7. januarja.

„Kreuzzeitung“ se poroča iz mesta Bruselj: V uradnih francoskih krogih se naveda, da znašajo celokupne izgube Francozov od dne 4. avgusta do dne 20. decembra skoraj eden milijon mrtvih, ranjenih in ujetih, med temi 20.000 častnikov.

Na moriu.

Francosko vojno brodovje v Adriji nima opirališča.

Geneva, 8. januarja.

List „Journal de Geneve“ piše v nekem članku, da francosko brodovje radi tega ne doseže v Adriji

večjih uspehov, ker mu manjka kakšnega dobrega opirališča. Poleg tega pa mora, ker se Črnogora udeležuje vojske, čuvati njeno obrežje in uplivati na obrežno prebivalstvo Črnogore, da ne izgubi vojskega poguma. Francosko brodovje je torej iz teh vzrokov že ob pričetku vojske bilo prisiljeno, križariti v Adriji, a ji je bil obstanek tam zelo otežkočen, ker ni imelo nobenega opirališča, kjer bi se lahko ladje postavljale, napolnjevale s premogom in drugimi potrebinami.

Želja Francozov in Angležev po zavzetju Kotorja je le prazen sen in je sedaj po večmesečnem križarenju dobilo francosko-angleško brodovje utis, da je nemogoče se polastiti te važne avstrijske postojanke. Zmagoviti odpor te trdnjave je Francoze in Angleže zelo presenetil. Splošno je vladalo mnenje, da se Kotor radi Lovčena, odkoder se mesto in boka lahko napada, ne bo mogel držati. A obstreljevanje iz Lovčena se je izjalovilo in ni imelo dosežaj nobenega uspeha, tako da se je za zimski čas sploh moralo ustaviti. Ker Francozom primanjkuje opirališča za svoje ladje, je bilo francosko-angleško brodovje izpostavljeno vednim napadom avstrijskih torpednih in podmorskih čolnov.

List opozarja na to na napad čolna „U XII“ in pravi, da je ta napad izzval posebno presenečenje. Število tega podmorskega čolna svedoči, da ima Avstrija že celo vrsto novih podmorskih čolnov. Dozdaj se niti vedelo ni, da so čolni št. 7 do 12 gotovi, ker se je reklo, da bodo isti še le 1. 1915 stopili v službo.

Vprašanje je, ali ne bo moral francoski admiral svojega načrta spremeniti in svoje brodovje odtegniti iz Adrije!

Turčija-Rusija-Anglija-Francija.

Turško uradno poročilo.

Carigrad, 8. januarja.

Turški glavni stan poroča: Turške čete, ki se vojskujejo v perzijski pokrajini Azerbejdžan, so zasedle mesto Kotor. Sovražnik je zapustil bližnjo ozemlje in se je umaknil v okolico mesta Salmos in Choi. Med ruskimi žrtvami, ki so padle v bojih pri Mian-dobu (pri Urmia-jezeru), se nahaja tudi carjev pribočnik in konzul v Saucbulaku, Aleksander.

Turški nasvet.

Iz Carigrada je došlo dne 8. januarja sledeče uradno poročilo: List „Tanin“ razmotriva sedanj položaj na Balkanu, bolgarske in grške želje in načrte, kakor tudi odnose med Srbijo in Grčijo ter pride do zaključka, da bi bil najboljši pripomoček za ureditve balkanskega vprašanja, ako bi se Srbija kot taka odpravila. Srbija je namreč kriva vseh zmešnjav na Balkanu.

Zopetni poraz Rusov v Perziji.

Carigrad, 8. januarja.

V pokrajini Aserbejdžan se boreča turška armada je, kakor pravi neuradno poročilo, po zavzetju mesta Nidan-Duabi v okolici mesta Saucbulak, ki je že tudi zasedeno po Turkih, dosegla velik uspeh nad Rusi. Več stotin kozakov so Turki pognali v Urmia-jezero. Turki so dobili v roke več ruskih topov in 8 strojnih pušk.

Mesto Nidan-Duabi leži na izhodni strani velikega Urmia-jezera. Ta novejši poraz Rusov svedoči, da se Rusi res morajo umikati iz Perzije.

Poraz Turkov na Kavkazu.

Berolin, 9. januarja.

Berolinski list „Politiken“ objavlja sledeča tri uradna poročila ruskega generalnega štaba z dne 5. januarja:

V trdovratnem boju so bili Turki v soboto pri Ardaghanu popolnoma poraženi. Ruske čete so zasedle mesto Ardaghan in zasledujejo bežeče Turke.

Bitka pri Sarykamsu je bila ugodna za rusko armado. V nedeljo so ruske čete ob jutranjem svitu napadle Ardaghan in proti večeru so bili Turki po srditem boju pregnani iz okopov, pri čemur so imeli težke izgube.

Včeraj zvečer so ruske čete popolnoma premagale Turke. Ruska armada je porazila dva turška armadna zbora, od katerih je bil eden, na čelu mu korni poveljnik in trije divizijski poveljniki, popolnoma ujet. Nekatere manjše turške oddelke, katerim se je posrečilo uteči, zasledujejo ruske čete.

Rusija snubi Italijo.

Milan, 8. januarja.

Petrogradski dopisnik lista „Corriere della Sera“ je imel pogovor z ruskim zunanjim ministrom Sasonovim. Minister se je izrazil, da ima veliko spoštovanje do Italije, a da je pričakoval od nje živahnejše in odločnejše politike. Italija ima svoje koristi iskati ob strani Rusije. Sovražniki Italije so tudi ruski sovražniki. Rusija je pričakovala, da bodo Italijani Valono zopet zasedli, a zakaj se je poleg italijanske razobesila tudi albanska zastava? Albanija za nas ne obstaja več. Del javnega mnenja v Rusiji je prepričan, da je Italija popolnoma pod nemškim uplivom. Sasonov pa ima drugačno mnenje o Italiji in njeni diplomaciji; previsoko jo čisla, nego bi mogel verjeti,

da Italija ravna tako, kot ji Nemci svetujejo. S tem, da je Nemčija poslala Bülowa za poslanika v Rim, je pokazala, da bi rada omogočila, kar je sedaj nemogoče. Sasonov konečno zatrjuje, da sta Nemčija in Avstrija med balkanske narode vedno sejala preprič in sovraštvo.

Trosporazum in Vatikan.

Monakovo, 8. junija.

Monakovski list „München-Augsburger Abendzeitung“ objavlja važen pogovor svojega rimskega poročevalca s sodelovalcem kardinala-državnega tajnika Gaspari-ja. Pogovor vsebuje med drugim tudi sledeče: „Francosko prijateljstvo kardinala-državnega tajnika obstoja le v časopisju, ki noče priznati, da cerkvena politika cesarja Viljema, ki je bila nad vse modra, prinaša sedaj obilo sadu. Velika nevhvaležnost bi bila, če bi Vatikan sedaj ne bi hotel priznati dejstva, da se je cesar Viljem dosedaj strogo ogibal še vsakega proticerkvenega postopanja. S posebnim zadovoljstvom navdaja Vatikan, da je proticerkveni francoski vladni sistem dogospodaril in se odločil poslati odposlanca na pot v Canosso. Od francoske vlade se bo francoski narod vedno bolj odtuševal in za nas ni več nobenega dvoma, da bo vihar pobral s površja one može, ki spravljajo francoski narod na brezverska kriva pota in so vojsko do skrajnosti zagnali. Vatikan bi storil zelo veliko neprevidnost, če bi pomagal iz zagate onim vladam, ki so mu v mirnem času nasprotovale, sedaj v vojskemnem času pa klečeplazijo pred njim. Isto velja tudi o Rusiji in Angliji. Postali bi lažnjivci, če bi ne gojili najprisrčnejše želje, da bi se Poljaki in drugi katoličani v Rusiji rešili iz duševnega jarma in trinoškega zatiranja ter bi se jim dale človečanske politične pravice.“

Katoličani v Italiji za nevtralnost.

Frankobrod, 8. januarja.

„Frankfurter Zeitung“ poroča iz Rima: Voditelj katoliškega gibanja v Italiji, grof della Torre, je govoril na shodu voditeljev katoliških organizacij. V svojem govoru je grof della Torre povdarjal, da mora Italija še tudi nadalje ohraniti svojo nevtralnost, katero se sme opustiti le tedaj, ako bi bila čast in dostojnost italijanske narodnosti v nevarnosti.

Vladarice naj posredujejo za mir.

Nizozemska kraljica Viljemina je odposlala vladaricam Nemčije, Anglije, Rusije in Belgije jednako se glaseča pisma, v katerih jih prosi, naj uplivajo na svoje soproje, da napravijo kmalu konec svetovni vojski in sklenejo mir, ki si ga toliko želi človeštvo.

Italijani kregajo Grke.

Rim, 8. januarja.

Pred Dračem se je pojavila grška bojna ladja. Ta vest je vzbudila v Rimu splošno ogorčenost. Listi pišejo, da Grčija nima pravice se vmešavati v albanske zadeve. „Giornale d'Italia“ izjavlja, da je bila Grčija zasedenjem Severnega Epira itak dovolj odškodovana in da odslej nima v Albaniji ničesar več iskati.

Nabori v Rumuniji.

Dunaj, 8. januarja.

Rumunsko poslaništvo na Dunaju razglasa: Vsi moški, ki so bili pri naborih 1909 do 1915 proglašeni za nesposobne, naj se od 17. do 26. januarja t. l. oglasi k naboru pri nabornih komisijah svojega domačega kraja, kjer so bili vojaške službe oproščeni. V slučaju, da se kdo ne oglasi, se ga bode kar brez nabora proglasilo sposobnim in se ga uvrstilo v armado.

Zakaj to?

Dunaj, 8. januarja.

Iz Bukarešte se brzojavlja: Ob priliki rumunskih božičnih praznikov so izročili učencem, ki so odhajali na počitnice, pisma na stariše, v katerih se jih opozarja, naj svojih otrok ne pošljejo poprej nazaj v mesto, dokler ne dobe tozadevnega obvestila od šolskega ravnateljstva. Komisija je pregledala šole, ki bi se naj preustrojile v vojaške bolnišnice.

Homatije v Albaniji vedno večje.

Rim, 8. januarja.

Ko so odhajali na italijansko vojno ladjo „Patrie“ pred Dračem podaniki raznih evropskih držav, nista hotela zapustiti mesto Drač avstrijski in bolgarski poslanik v Draču. Ker so mnenja, da je pozival admiral vojne ladje „Patrie“ vse evropske zastopnike, da se naj pošljejo na italijanske ladje, se veliko govori o tem, da se pozivu nista odzvala omenjena poslanika. Vzrok je baje ta, ker sta si svesta, da bodo ustaši z njima lepo ravnali.

V italijanski zbornici se je govorilo edino le o dogodkih v Albaniji. Admiral Bettolo je zastopal splošno naziranje, da se Italija naj ne vmešava v albanske homatije. Zadostuje, da je zasedla otok Sasono in mesto Valono, da varuje svoje interese. V ministrskem svetu je poročal Sonino o položaju sledeče: Italijanske vojne ladje so dobile samo povelje, da varujejo italijanske podane. Italija nima nobenega povelja, da bi se postavila za varuhinjo Essad-paše, ker se zdi, da Essad-paša dogodka v Albaniji le pretirava in ker dosedaj ni poročal o nobenih izgubah vključ temu, da se je vršilo že več prask. Če bi se razširjalo ustaško gibanje, bi Italija zasedla s artilerijo valonsko okolico, kar bi popolnoma zadostovalo. Končno je ministrski svet dal Salandri in Sonini popolnoma prosto roko, da postopata tako, kakor se bodo razvijali dogodki.

V mestih Tirani, Kavaji, Štjaku in v več drugih manjših krajih je izbruhnila ustaja.

Grčija za vojsko pripravljena.

Berolin, 8. januarja.

„Telegraphenunion“ javlja iz Aten: V seji grške zbornice se je izjavil grški ministrski predsednik Venizelos, da je ukrenila Grčija vse potrebno za obrambo države. Od danes naprej je Grčija v stanju, da lahko v najkrajšem času na vseh točkah svoje države mobilizira vse svoje vojaštvo.

Raznoterosti.

Straža

izhaja v pondeljek in petek.

Straža

stane za celo leto 10 K, za pol leta 5 R, za četrto leta K 2-50, za 1 mesec 1 K.

Straža

radi svoje časuprimerne vsebine postaja vedno bolj ogledno glasilo slovenskega ljudstva.

Straža

vabi vse spodnještajerske in koroške Slovence v krog svojih naročnikov.

Straža

bi ne smela manjkati v nobeni premožnejši slovenski hiši.

Straža

se naj zahteva po vseh gostilnah, trafikah in trgovinah.

Za Stražo

naj agitira vsak zaveden Slovenec! — Na delo za razširjenje Straže!

Kdor še ni obnovil naročnino za Stražo, naj to takoj stori!

Naslov za naročila:

Upravništvo »Straža« Maribor

Duhovniške vesti. Umrli je v celjski bolnišnici dne 6. januarja zlatomašnik in upokojeni župnik od Sv. Jakoba v Galiciji, č. g. Iv. Ev. Košar. Rojen je bil dne 19. decembra 1834 v Št. Juriju ob Ščavnici, v mašnika posvečen dne 9. junija 1859. Naj v miru počiva! — V Št. Lovrencu nad Mariborom je umrl dne 10. januarja č. g. Franc Slavič, vpo-kojeni župnik od Sv. Antona na Pohorju. Pogreb se vrši v sredo, dne 13. januarja, v Št. Lovrencu. Rojen je bil dne 1. oktobra l. 1848 pri Sv. Križu na Murskem polju, v mašnika pa posvečen dne 22. julija 1877. Svetila mu večna luč!

Dr. Adam Hefter -- škof krški. Cesar je imenoval profesorja na deželni višji realni gimnaziji v Mödlingu, dr. Adama Hefterja, za krškega knezoškola. Novoimenovani škof je bil rojen l. 1871 v Wildenwartu na Bavarskem in je torej še le 44 let star. Gimnazijske študije je izvršil na zavodu „Boromäum“ v Solnogradu, napravil l. 1890 maturo z odliko, na kar je stopil v celovško bogoslovje, kjer je bil, l. 1894 posvečen v mašnika. Kot kaplan je služboval 2 let pri Sv. Lenartu v Labodski dolini, nato je prišel za provizorja v Kellerberg, na kar se je podal na vseučilišče v Inomost, kjer je študiral modroslovje. Leta 1901 je bil promoviran za doktorja modroslovja in 1902 bil imenovan za profesorja na gimnaziji pri Sv. Pavlu v Lab. dolini. Leto pozneje je prišel na državno gimnazijo v Ried in naslednjega leta za profesorja na deželno višjo realno gimnazijo v Klosterneuburgu, kjer je služboval 10 let. Pred nekaterimi tedni je bil pa poklican za profesorja na deželno višjo realno gimnazijo v Mödling, sedaj je pa poklican na — krški škofovski sedež.

S. K. S. Z. ima jutri, dne 12. t. m., odborovo sejo ob 5. uri popoldne.

Slovenski klub štajerskega deželnega zbora je vložil ugovor proti nameravanemu zvišanju deželnih doklad.

Denuncijantstvo, ki je razvilo vse sile ob izbruhu vojske v naših obmejnih (in tudi nekaterih notranjih) krajih, se je zlasti razširilo na Hrvaškem. Tako na primer pravi novi in edini strogo katoliški in narodni hrvaški dnevnik „Novine“, da na Dunaj prihaja vsak dan na kilograme brezpredmetnih in neosnovanih denuncijantskih pisem, katerih večina je iz Hrvaškega.

* Občinski volitev ne bo. C. kr. brzojavni in poročevalni urad javlja z Dunaja dne 2. januarja: „Dolžnost aktivnega službovanja v vojni izključuje velk del moških volilnih upravičencev pri volitvah v občinske zastope, da bi se za časa vojaškega službovanja mogli posluževati svoje volilne pravice. Ako bi odpadlo tako znatno število volilcev, bi to lahko v gotovih okoliščinah uplivalo na volilni izid ter dalo tak uspeh, ki bi nikakor ne odgovarjal redni sestavi volilstva. Nadalje pa so tudi aktivno služujoče vojaške osebe izvenzade od pasivne volilne pravice, da bi torej mnogo članov občinskih zastopov, ki so že delovali na polju občinske uprave, ne mogli biti iznova izvoljeni v svoje prejšnje službe. Vzpričo tega stvarnega položaja je smatrala vlada za potrebno, da izda v soglasju z želijami, izraženimi ponovno iz vseh vrst prebivalstva samega, pristojnim deželnim vladam primerne navedbe v namenu, da se odgode občinske volitve, ki bi se morda v bližnjem času morale vršiti po dolžbah občinskih volilnih redov.“

Peti zvezek „Svetovne vojske“ je ravnokar izšel in vsebuje tri krasne celostranske slike: Boj „Zente“ in „Ulane“ s francoskimi ladjami, Boj med nemškimi in angleškimi ladjami v Severnem morju, Skrb za ranjence v vojski. Razun tega ima tudi umetniško prilogo s sledečimi slikami: Železniški most, ki so ga Rusi pri umikanju razstrelili, avstrijski pionirji pa tekom dveh dni zopet popravili; Avstrijski top obstreljuje v utrjenih postojankah se nahajajoče Ruse pri Rzeszowu; Za boj pripravljene avstrijske bojne ladje; Ujeti ruski vojaki in špijoni čakajo na nekem polju v Galiciji, da bodo odpeljani. — Vsebinska je sledeča: Anglija pred vojsko, Anglija in Rusija, Angleška, francoska in ruska mornarica, Nemška in avstrijska mornarica, Nemčija in Avstrija, Anglija, Francija, Rusija in Japonska, Kako je rastla moč angleške mornarice. Morski strah, Podmorski podkopi (mine), V vzhodnem morju, Plenjenje ladij, V severnem morju, V Adriji, O nalogi nemške mornarice, Črtice, Skrb za ranjence v vojski. — Zemljevid Evrope, ki bo priložen enemu prihodnjih sešitkov „Svetovne vojske“, je v delu, ne moremo pa še povedati, kateremu sešitku ga bo mogoče priložiti, a gledali pa bomo na to, da ga naročniki čimprej dobijo. Zemljevid ne bo nudil samo najboljšo orientacije pri zasledovanju vojnih dogodkov, temveč bo služil tudi za drugačno, bodisi zasebno ali uradno porabo, kot stenski zemljevid. — Da se postavi za domovino na bojnih poljih padlim slovenskim vojakom dostojen spomenik, se je založništvo „Svetovne vojske“ odločilo posvetiti nekaj sešitkov „Svetovne vojske“ tem junakom. Sedmi sešitek, ki izide dne 1. februarja, bo prinesel živitopise mnogih slovenskih vojakov, ki so umrli na bojnih poljih. Živitopisi bodo pisani zanimivo, sešitku bodo pa pridejane slike vojakov, katerih živitopisi bodo v sešitku. Na ta način se bo zbrala spomenica o vseh slovenskih vojakih, ki so in ki bodo še padli v tej vojski. V enem nadaljnjih sešitkov se bodo pa pričeli zbirati živitopisi in potopisi junških činov onih slovenskih vojakov, ki so in ki bodo v tej vojski za njih junštva odlikovani. — Za naročnika „Svetovne vojske“ se vsakdo še vedno lahko prijavi, tudi če je že nekaj sešitkov posebej kupil in se mu bodo ti sešitki odšteli od naročnine, ki znaša za četrto leta (šest sešitkov) 3 K. Naroča se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Imenovanja v vojaški službi. Za poročnike v rezervi so imenovani praporščaki: Franc Zdolšek, 2. bosansko-hercegovskega pešpolka; Viljem Jeuniker, 27. pešpolka; Josip Trtnik, 4. bosansko-hercegovskega pešpolka; dr. Viljem pl. Lušin, 2. bosansko-hercegovskega pešpolka; Vladimir Gorup pl. Slavinski, 12. ulanskega polka. — Stotnikom v rezervi je imenovan nadporočnik Ernst Sirk, 32. topničarskega polka. — Za nadporočnike v rezervi so imenovani poročniki v rezervi: Ivan Lovrišak, 13. poljski havoletni polk; Bazilij Mikula, 21. topničarski polk; dr. fil. Herm. Mikula, 1. topničarski polk; Maks Alič, gorska topniška divizija; Teodor Gomilšek, 13. gorski topniški polk; Adalbert Papež, 2. trdnjavski topničarski polk; dr. Matija Zorian, 4. trdnjavski topničarski polk; Lavoslav Cvetnić, 4. trdnjavski topničarski bataljon; Josip Pirnat, 4. trdnjavski topničarski polk; Ivan Leskovek, 4. trdnjavski topničarski polk. — Za nadporočnike v rezervi so imenovani poročniki v rezervi: Franc Globočnik, 10. trenske divizije; Fran Suk, 2. trenske divizije; Evgen Celigoj, 15. trenska divizija; Ferdinand Juvančič, 13. trenska divizija. — V neaktivni službi pri mornarici je imenovan za linijskega poročnika v rezervi fregatni poročnik v rezervi Pavel Mihelič; za linijskega poročnika v mirovnem času fregatni poročnik v p. Alojzij Poljanec. — Za generalmajorja je imenovan oberst Emil Stramlič. — Za majorja je imenovan stotnik Josip Jereb, 4. dom. pešpolka. — Za stotnike so imenovani nadporočniki: Jaroslav Koser, 17. pešpolka, pridelen generalnemu štabu; Karol Dolenc, 11. domobranskega pešpolka. — Nadporočnikom je imenovan poročnik Franc Prešern, 34. domobranskega pešpolka. — Poročnikom je imenovan praporščak Vitko Modic, 26. domobranskega pešpolka. — Za črnovojniškega stotnika je imenovan črnovojniški nadporočnik Karol Tavčer; za črnovojniške nadporočnike črnovojniški poročniki: dr. fil. Anton Dolar, Feliks Drobnjak, Štefan Figurič, Franc Gabrič, Oskar Jelenko, Anton Jeršinovic, dr. fil. Anton Kocijančič, Ignacij Kotnik, I. Marinič, dr. iur. Viktor Murnik, Mihael Nikolič, Josip Parma, L. Parma, Karol Podgornik, dr. iur. Arno Poglajen, I. Rupnik, Vladimir Senčar, dr. iur. Gvido Serbec, dr. fil. Milan Šerko, Bruno Trobej, Franc Urbanc, Josip Urbanc, dr. iur. Konrad Vodusek, Karol Vučinič. — Za računskega stotnika je imenovan računski poročnik Franc Tomažič pri žrebarstvu v Gradcu. — V rezervi so imenovani: za nadporočnike poročniki: dr. iur. Artur Skečl, 3. domobranskega pešpolka; dr. iur. Emil Stare, 27. domobranskega pešpolka; Ivan Maurič, 26. domobranskega pešpolka; Feliks Moskovič, 26. domobranskega pešpolka; Milan Zemljčič, 4. domobranskega pešpolka. — V evidenci so za nadporočnike imenovani poročniki: Karol Kabatnik, dr. Rihard Vidic, Vladimir Janžekovič, Viktor Dolenc, Vencelj Slanec, dr. fil. Karol Knaflič, Avgust Ribič, Emil Blažičič, Anton Zupan, Ivan Vrančič, dr. iur. Anton Mulej, Karol Klemenc, dr. iur. Josip Leskovar, Robert Ogris, Anton Lavrič, dr. Ivan Šavnik, Anton Sablič, Rudolf Žvegel, Stanislav Jenčič, Fran Brađač, dr. fil. Maks Samec, Karol Treven, dr. iur. Hinko Meglič, Franc Bonač, dr. iur. Karol Vovk,

Anton Kajfež, dr. iur. Karol Hojnik, Ivan Škarja, Jurij Kolarič, Edvard Toman, Franc Žagar, dr. Ivan Lovrenčič in Leo Mencinger,

Skladateljica Carmen Sylva zapusti Bukarešto. Listi poročajo, da bo vdova po rajnem rumunskem kralju Karolu kmalu zapustila Bukarešto. Nastanila se bo slovita skladateljica Carmen Sylva za stalno v gradu Curtea del Aryes.

Liborij vitez Frank. Temu izbornemu častniku delajo ljudje, ki niso natančneje poučeni o vojnih dogodkih, v zadnjih dneh z nesmiselnimi govoricami veliko krivico. V čast generalu Franku in sploh naši generaliteti je treba opomniti, da je general Frank na podvzetju Belgrada bil z nekaterimi četami dirigan na severno bojišče, da torej za časa našega zadnjega umikanja iz Srbije ni bil več na južnem bojišču navzoč. General Frank je sam prošil za upokojeitev in je bil pred kratkim sprejet od cesarja v avdienci.

Božičnica ranjencem v Št. Juriju ob južni žel. se je vršila dne 23. grudna. Požrtvovalnosti šentjurskih in celjskih Slovencev se je posrečilo, pripraviti prav lep večer, ki vsem udeležencem ostane v nepozabnem spominu. Božično drevo je blestelo v čarobnem krasu v veliki dvorani kmetijske šole; dame ravnatelj Belletova, dr. Benkovičeva in dr. Karlovškova so neumorno delovale dneve in tedne, da so ranjencem — približno 60 — priredile tako presenečenje. Vsa čast jim, posebno spretni roki gospe ravnatelj Belle. Večer je otvoril g. dr. Schwab, vodja tega doma za rekonvalescente, s krasnim nagovorom na že zbrano občinstvo in vojake; pozdravil je visokorod. g. namestniškega svetovalca barona Müller-Hörnstein z gospo soprogo, domačo duhovščino in učiteljstvo, poslanca dr. Benkoviča s soprogo, veleindustrija g. Petra Majdič z obitelji, obitelj Karlovšek in druge. Domači pevski zbor je zapel par božičnih pesmi, gđ. Ravnikar iz Ljubljane, slučajno navzoča umetnica na goslih, pa je podala z velikim odobravanjem par solo na goslih. Od gostov in ranjenih vojakov se je izgovorilo več lepih besed, ki so nam segale do srca. In slišalo se je „živijo“—klice na vladarja v vseh mogočih jezikih. Vojakom se je razdelilo toplo obleko, tobak, jestvine itd.; zadovoljnost se jim je čitala z obraza. Splošno se je izražalo veselje nad izredno srečno uspelo prireditvijo. — Dne 25. grudna se je priredil podoben večer za ranjence v Narodnem domu v Celju, katerega je počastil s svojo navzočnostjo tudi g. polkovnik z več častniki. Oba večera sta povzročila prav izdatne stroške, ki so se pokrili z zbirko, nabrano v Celju in Št. Juriju, znašajočo krog 400 K. Tudi skupni odbor v Mariboru je v ta namen dovolil svoto 150 K. — Šentjursko božično drevo se bode po inicijativi g. ravnatelja Belleta vsadilo v spomin svetovne vojske, vsekako zelo lepa in srečna misel!

Važna odredba finančnega ministrstva. Finančno ministrstvo je odredilo, da v vojaške poklicanin, vojnim ujetnikom in ranjencem ni treba za mesec januar predložiti davčni oblasti seznama o osebni dohodnini.

Izkaznice za znižano vozno ceno na železnica za obiskovanje bolnih ali ranjenih vojakov. Vladni brzojavni urad naznanja z dne 5. t. m.: Opozarja se, da smejo izdajati izkaznice, ki svojemc bolnih ali ranjenih vojakov zagotavljajo dovoljeno znižano vozno ceno na progah: avstrijskih državnih železnic, železniške družbe Ustje na Labi—Toplice, buštjeher. železnice, železnice Dunaj—Aspang in Košice—Oderberg, nižjeavstrijskih deželnih železnic in južne železnice — edinele politične okrajne in c. kr. policijske oblasti.

Slovenci v angleškem ujetništvu. Angleži so zaprli v Egiptu vse avstrijske državljane moškega spola in jih spravili na otok Malto. Med njimi sta tudi dva slovenska frančiškana, p. Adolf Čatež in p. Evgen Stanet. Vseh avstrijskih in nemških ujetnikov je na otoku Malti 368. Angleži z njimi prav surovo ravnaajo.

Objava. Vsled odloka c. Kr. trgovinskega ministrstva št. 50.727 P ex 1914 z dne 29. decembra 1914, je začasno ustavljen promet s poštnimi zavetki za vojne ujetnike v azijski Rusiji.

Konj na svetu je 94.000.000, v Evropi sami pa 43.000.000. Nemčija jih ima 4.395.043, Avstro-Ogrska 3.976.597, Francija 3.179.720, Anglija 2.094.587, Rusija (evropska) 9.017.643, Argentinijska 7.500.000 in Avstralija 2.000.000. Trojni sporazum jih ima 43.000.000, Nemčija in Avstro-Ogrska pa samo 8.000.000.

Ujeti Rusi v mariborski okolici. „G. V.“ poroča, da namerava vojna uprava v Sterntalu (župnija Sv. Lovrenc na Dravskem polju) urediti taborišče za ruske ujetnike. V ta namen se bo postavilo večje število barak za več tisoč Rusov.

„Zajci.“ Iz Pariza se poroča dne 5. januarja: Kakor Clemenceau v francoski zbornici, tako prijema tudi list „Gaulois“ tiste mlade Francoze, ki se skušajo odtegniti vojaški službi, posebno one „zajce“, ki se bojijo iti v bojno črto in se dajo od vlade kar zapovedoma oprostiti težavne službe za domovino. Advokat Chenu izraža v listu „Gaulois“ mnenje, da bi se iz teh ljudi lahko sestavil cel armadni zbor. Clemenceau pa pravi, da je Chenu preskromen in da bi se dalo iz teh „zajcev“ sestaviti z lahkoto kar cela 2 armadna zbora. Predno se pokliče Japonec s konca drugega sveta na pomoč, naj se pokaže tem lahkoživim Francozom rot do bojne črte. Ko se je sklepalo o splošni vojaški dolžnosti, se je rabilo toliko lepodonečih, a praznih besed. Sedaj je prišel trenotek, da se te besede tudi dejanski izvedejo.

Francoska armada in alkohol. Vinogradiniki pokrajin južne Francije so podarili francoskim vojakom velikansko množino vina in sicer več stotisoč hektolitrov. Francoski vojni minister se nahaja radi tega daru v veliki zadregi, ker je vrhovni poveljnik Joffre prepovedal uživanje alkoholnih pijač v francoski armadi.

*** Oče umrl, edini sin pa na bojišču.** Na Plaču v svečinski župniji je nagle smrti umrl 75letni veleposestnik Franc Wressner. Rajni je bil mož, ki v svoji hiši ni trpel profikatoliškega duha. „Slov. Gospodar“ je bil v Wressnerjevi hiši star prijatelj. Wressnerjev edini sin Franc je v času, ko je ležal oče na mrtvaškem odru, bil odposlan iz Gorice, kjer je bil prideljen črnovojnikom, z večjim oddelkom na severno bojišče in mu še niti znano ni, da je oče že pokopan.

Vojska in pustni čas. Pruska vlada je z oziranjem na resne čase prepovedala vse javne veselice, maškerade in pustne veselice v pustnem času. Prav pametna odredba!

Mogočen sultan. Novi egiptovski sultan Husein Kemal zna sicer govoriti arabski, turški in francoski, ne zna pa brati in pisati v nobenem jeziku. Plače ima na mesec 10.000 funtov.

Mir prerokujejo. Vsaka vevlast, ki je zdaj v vojni, ima prav gotovo več prorokov miru, ki prerokujejo, kdaj bo konec vojne. Pariški „Figaro“ trdi, da bo konec vojne dne 27. aprila 1915, ker je to prorokoval Italijan grof Ugo Baschieri, ki je že nekoč prav prorokoval — namreč potres v Santiagu. Tedaj je namreč zjutraj onega dne, ko je bil potres, že prorokoval, da bo zvečer Santiago sama razvalina. Smejali so se mu. Toda zvečer se je pokazalo, da je imel prav.

Etina zopet začenja bljuvati. Kakor poročajo listi, začenja znani ognjenik Etna zopet bljuvati. Že od novembra sem so bila opaziti razna sumljiva znamenja. Sedaj pa so nastale ob starem žrelu nove odprtine, iz katerih se že vali gost dim, pomešan s plamenom. Tudi več zaporednih potresnih sunkov so čutili v Siciliji in po bližnjih otokih.

Maribor. Umrli je g. Franc Muršec, krojaški mojster, po dolgi, mučni bolezni. Naj v miru počiva!

Zadnja poročila, došla v pondeljek, 11. jan.

Najnovejši ruski napadi.

Dunaj, dne 12. januarja.

Avstrijski generalni štab uradno razglasa:

Splošen položaj se ni nič spremenil.

Južno od reke Visle so včeraj, dne 9. januarja, Rusi obstreljevali naše postojanke, toda brez vsakega uspeha. Obstreljevali so osobito od naših čet zasedeno višino severno-izhodno od Zakliczyna.

Severno od Visle se vrši na nekaterih mestih hud artilerijski boj.

Poskus sovražnika, prekoračiti z manjšimi močmi reko Nido, se je izjalovil.

V Karpatih vlada mir.

Dva sovražna poizvedovalna oddelka v Bukovini, ki sta se drznila priti preveč blizu naši prednji bojni straži, so streljali naše artilerije in strojnih pušk razpršili.

Na južnem bojišču kratek artilerijski boj pri naših prednjih postojankah, ki stoje izhodno od Trebinja notri do meje.

Mimo Przemysla in Lvova.

Berolin, dne 9. januarja.

O položaju in razmerah v Przemyslu brzojavlja vojni poročevalec lista „Vossische Zeitung“: Mimo Przemysla in Lvova pošilja rusko armadno vodstvo nova ojačenja proti zasneženim karpatskim prelazom, da s tem izsili prehode čez Karpate na Ogrsko. Napad ruskih čet na Karpate ni zasnovan po enotnem načrtu, temveč ruske čete se zaletijo sedaj v to, drugičkrat zopet v drugo smer v Karpatih in Beskidih. Glavne napade izvršujejo Rusi v komitatih Saros, Bereg, Ung in Marmaroš. Domneva se pa, da bo Ruse pri napadih na naše postojanke v teh komitatih zadela sedaj ista usoda kakor pri vseh dosedanjih vpadih, ko so morali pobrati šila in kopita in zbežati pred avstrijskimi junaki.

Nemci 20 km pred Varšavo.

Rotterdam, dne 9. januarja.

List „Daily Mail“ poroča iz Petrograda: Nemci nadaljujejo z napadi na Varšavo. Prednje nemške straže so še samo 20 km oddaljene od Varšave. Ruske oblasti so Varšavo zapustile. Kljub nemškemu prodiranju se v Petrogradu presoja položaj zelo mirno.

Uradno nemško poročilo z izhodnega bojišča.

Berolin, 9. januarja.

Iz velikega vojnega stana se poroča: Položaj na izhodu je vstred trajno slabega vremena nespremenjen.

Plen nemških čet z dne 7. januarja se je zvišal na 2000 ujetnikov in 7 strojnih pušk.

Uradno nemško poročilo z zahodnega bojišča.

Berolin, dne 9. januarja.

Iz velikega vojnega stana se poroča: Megleno vreme, silni nalivi in grozno neurje je trajalo tudi včeraj. Reka Lys je izstopila na nekaterih mestih iz svoje struge.

Več sovražnih napadov severno-izhodno od mesta Soissons je bilo odbitih, pri čemur so imeli Francozi precej velike izgube. Francoski napad pri mestu Perthes (severno od taborišča pri mestu Chalons je bil odbit, Francozi so imeli težke izgube.

V izhodnem delu gorovja Argonnen so napravile nemške čete uspešen naskok, ujele so 1200 Francozov, zaplenile nekaj metalcev min in 1 možnar iz brona. Šlezijci lovci, 1 lotaringijski bataljon in hesenski domobranci so se pri tem zelo odlikovali. Nemške čete so eden sprednji strelski jarek pri mestu Flirey, katerega niso zasedle, razstrelile v trenutku, ko so ga zasedli Francozi. Uničena je bila vsa francoska posadka, ki se je nahajala v njem.

Zahodno in južno od Sennheima ni bilo nobene spremembe. Francozi so bili pregnani iz Ober-Burnhaupta in iz sprednjih jarkov nazaj v svoje postojanke in so izgubili čez 190 ujetnikov.

Ruski veliki knez padel. V bojih na Kavkazu je padel ruski veliki knez Aleksander Mihajlowič, svak ruskega carja. Star je 49 let. Leta 1894 se je poročil z veliko kneginjo Ksenijo, starejšo carjevo sestro, s katero je imel eno hčer in šest sinov.

Na Najvišje dovolilo Njegovega ces. in kralj. apostolskega Velikanstva

Izvanredna c. kr. državna loterija

za vojnoscrtbovalne namene.

Ta loterija v denariu vsebuje 21.146 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 625.900 kron.

Glavni dobitnik znaša:

200.000 kron.

Žrebanje je javno in se vrši na Dunaju dne

28. jan. 1915.

Cena srečke 4 krone.

Dobe se srečke v oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., V. rdece Zollamtsstrasse 5, v loterijskih kolekturah, v tobačnih trafikah, v davčnih, poštno-brzojavnih in železniških uradnih, menjalnicah itd. Načrti za kupce srečk brezplačno — Srečke se depozirajo poštne prosto.

C. kr. generalno ravnateljstvo za državne loterije
(oddelek za dobrodelne loterije).

STRAŽA

in

SL. GOSPODAR

se prodaja v naslednjih prodajalnah in tobakarnah:

V Mariboru:

Prodajalna tiskarne sv. Cirila, Koroška ulica št. 5.

Papirna prodajalna g. Pristernik, Tegetthofova ulica.

Trafika na Glav. trgu (zraven rotovža).

» v Gosposki ul. (nasproti hotelu nadvojvoda Ivan).

Trafika v Grajski ulici.

» » Tegetthofovi ulici (g. Žifko, blizu glavnega kolodvora).

Trafika na Tržaški cesti (nasproti magdalenski cerkvi).

V Slov. Bistrici:

Prodajalna g. Roze Pičl.

Ptuj:

Papirna trgovina g. J. N. Peteršič.

Celje:

Papirna trgovina Goričar & Leskošek.

Trafika v Narodnem Domu.

Sv. Jurij ob juž. žel.:

Trgovina g. Janko Artmana.

Sv. Jakob v Slov. gor.:

Trgovina g. Frid. Zinauer.

Sv. Trojica v Slov. gor.:

Trgovina g. Terezije Čauš.

Slov. Gradec:

Trgovina g. Bastjančič.

Sv. Vid pri Ptuj:

Mostainar g. Anton Kmetec.

Ljutomer:

Trgovina g. Alojzija Vršič.

Brežice:

Trgovina g. Antona Umek.

Soštani

Trgovina g. Ane Topolnik.

Luče v Sav. dol.:

Posestnik g. Franc Dežman.

Vojnik:

Trgovina g. A. Brazovnik.

Celovec:

Trgovina g. J. Vajnerl, Velikovaška cesta 5.

Guštani (Koroško):

Trgovina g. Vinko Brundula.

Opomba: Če kdo hoče prodajati naše liste, naj naznači tiskarno sv. Cirila, Maribor, Koroška cesta 5. — Prodajalci dobijo dalekosežni popust.